

[Søren Hansen]

inden for landets grænser. Det ville være nemmere, hvis den mærkbare og i øvrigt glædelige stigning for musikskolernes vedkommende blev modsvaret af en tilsvarende automatisk dalende aktivitet på de øvrige musikuddannelsers område. Men sådan er det ikke, sådan er livet ikke.

Her er der virkelig tale om et område, hvor det har vist sig, at appetitten stiger, mens man spiser, og det synes jeg i øvrigt vi skal være rigtig glade for. Det er jo et temmelig opbyggeligt interesseområde, der her er tale om.

Lovforslaget skaber ikke overflod, langtfra. Men det giver mere luft, det giver flere muligheder, og så retter vi op på en række områder, så vi nærmer os de intentioner, der var på f.eks. landsdelsorkesterområdet, på musikskolernes område osv. Nu kan disse intentioner opfyldes – eller på det nærmeste opfyldes.

I den forbindelse synes jeg, der er grund til at sende en hilsen til kommunerne og til amtene, og den skal være venlig, for i den periode, hvor der var smalhals, hvor der ikke var ydelser til det, man havde forestillet sig, da lovene blev gennemført, fordi ydelserne ikke var oppe på det nødvendige niveau, holdt man alligevel fast i, at orkestrene, musikskolerne osv. kunne fungere, og det synes jeg der er grund til at være glad for.

I kraft af det foreliggende lovforslag vil der blive satset mere på dansk musik i udlandet, og det synes jeg er en rigtig ting. Det skulle man have gjort meget tidligere. Carl Nielsen fyldte for nylig 125 år. Det opdagede man stort set verden over. Der blev lavet seminarer, kurser, orkesterserier osv., osv., og forskningsprojekter blev sat i gang i udlandet. I Danmark opdagede vi det på det nærmeste ikke. Tænk, hvis vi i tide havde opdaget, at vi havde en stor komponist – nærmest en verdenskomponist – her, tænk, hvad vi som en lille nation ville have kunnet få ud af det! Nu satses der kraftigere på det, og det er helt udmærket.

Men når vi er i den gade, vil jeg gerne sige, at der er brug for en væsentlig bedre koordinering, når det drejer sig om en dansk indsats for kultur- og kunstsport. Alt for mange styrelser og ministerier er blandet ind i sagen uden tilstrækkelig koordinering. Måske kan dette give anledning til, at man tager fat på den side af sagen.

I lovforslaget er der en fornuftig balance mellem de forskellige musikformer og de forskellige aktiviteter inden for musikområdet, og jeg synes nok, der er grund til at sende en tak til de meget kvalificerede og velargumenterede forarbejder, vi har fået både fra Statens Musikråd og fra Orkesterudvalget. Der har i forbindelse med et enkelt af Orkesterudvalgets forslag været en længere debat, nemlig om kvoter, om, hvor meget orkestrene skal spille af en bestemt slags musik, hvor ofte osv. Jeg bryder mig ikke om faste kvoter. Den kunstneriske frihed bør også gælde for programvalget. Men jeg kan til gengæld meget godt lide det kraftige signal, der er udgået fra Orkesterudvalget om, at der bør spilles mere dansk, mere nordisk musik og mere af den nye danske musik. Bach og Beethoven, Kuhlau og de andre var jo også unge og helt nye engang; det skal vi huske.

Så synes jeg ikke, vi kan debattere den nye musiklov uden at sende en hilsen til Københavns Kommune i anledning af den gode og meget flotte beslutning om at bygge et musikhus. Heller ikke det bliver nemt; også det projekt vil blive fyldt med vanskeligheder og problemer. Men på et tidspunkt vil huset stå der. Jeg er nogenlunde sikker på, at historien, som vi kender den fra operahuset i Sydney, fra Århus Musikhus og de andre gode huse vil gentage sig, men det er en rigtig god beslutning.

Med disse bemærkninger: Socialdemokratiets tilslutning til det fremsatte lovforslag.

H. P. Clausen (KF):

Musikområdet har været et kulturområde i vækst og i blomstring i de sidste 15, måske 20 år. Det synes jeg er glædeligt, og det tilbageviser jo på bedste måde de kulturpessimister, der fra tid til anden har hævdet, at de elektroniske medier passiviserer og bremser den aktive kulturaktivitet. Uden radio, uden plader, uden bånd og tv havde vi ikke fået den store levende aktivitet, som vi nu har på musikområdet.

Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse danner musikloven i det store og hele en rimelig ramme om det danske musikliv. Jeg er tilfreds med, at lovforslaget i det hele fastholder og viderefører den hidtidige ordning.

Jeg kan også tilslutte mig, at den hidtidige stærke specificering i musiklovteksten er forenklet. Det er en fordel, og jeg tror, det vil blive en fordel for alle parter, at man har fået denne forenkling.